
Macarie Drăgoi * Constantin Galeriu *
Benedict Ghiuș * Vasile Gordon * Cleopa
Ilie * Ciprian Negreanu * Arsenie Papacioc
* Ștefan Slevoacă * Petroniu Tănase * Vasile
Vasilache * Dumitru Stăniloae

Adormirea Maicii Domnului

Cele mai frumoase predici

Volum îngrijit
de Marius Vasileanu

 Credintei
editura

București

Cuprins

MARIUS VASILEANU: <i>Introducere</i>	5
EPISCOPUL MACARIE DRĂGOI: <i>Maica Domnului este printre copiii ei, pe pământ. Nu ne lăsa pe noi, Maica Iubirii!</i>	11
PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN GALERIU: <i>Adormirea Maicii Domnului</i>	21
PĂRINTELE BENEDICT GHIUȘ: <i>Predică la Adormirea Maicii Domnului</i>	33
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON: <i>Maica Domnului – Panaghia. Cuvânt pentru Praznicul Adormirii</i>	45
PĂRINTELE CLEOPA ILIE: <i>Predică la Adormirea Maicii Domnului</i>	53
PĂRINTELE CIPRIAN NEGREANU: <i>Maica Domnului și Împărăția Fiului său</i>	71

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC:

Res *Predică la Adormirea Maicii Domnului* 89

PĂRINTELE ȘTEFAN SLEVOACĂ:

La Adormirea Maicii Domnului 99

PĂRINTELE PETRONIU TĂNASE:

Cuvânt la Adormirea Maicii Domnului 111

PĂRINTELE VASILE VASILACHE:

Predică la Adormirea Maicii Domnului 121

În loc de postfață

PĂRINTELE PROFESOR DUMITRU

STĂNILOAE: *Mai unită cu Hristos*

decât toți sfinții 129

Introducere

Timpul pe care ți-l dedici pentru a citi un volum închinat unei sărbători creștine este și devine, treptat, chiar el un timp al sărbătorii. Pentru că volumul de față este dedicat mării sărbători a Adormirii Maicii Domnului, lectura acestuia este și un prilej – special – de bucurie.

Nu voi relua cele scrise în precedentele volume apărute deja în această serie, ci fac precizarea că am urmărit și în alcătuirea acestei culegeri prezența câtorva mari duhovnici și teologi români, dăruți în mod deosebit cu harul rostirii cuvântului lui Dumnezeu, care au viețuit în secolele XX-XXI. Așadar, acest prim criteriu de alegere nedreptățește, fără îndoială, alți teologi de seamă anteriori, însă are rațiunea sa, iminența unor teme perene fiind împletită pe alocuri cu trimiterile la actualități contemporane trăite de creștinul zilei de astăzi. Fără doar și poate, chiar noi înșine, cu atât mai mult un alt îngrijitor al volumului, am fi putut alcătui o culegere mult diferită ori

substanțial mai amplă. Subiectivismul se împletește aici cu raționamente practice, de ordin editorial.

Sesizăm prezența, și în această culegere, a câtorva profesori precum Părintele Constantin Galeriu și Părintele Vasile Gordon, inegalabili vorbitori – cel din urmă fiind specializat chiar în omiletică –, ale căror predici pot deveni modele pentru oricare preot ori teolog pus în situația de a cuvânta despre subiectul de față.

Nu mai puțin importante și sursă de adâncă inspirație sunt, neîndoielnic, și predicile celorlalți părinți prezenți aici, precum binecunoscuții duhovnici Cleopa Ilie, Benedict Ghiuș, Arsenie Papacioc, Petroniu Tănase. Dar creștinismul ortodox își păstrează și întărește vigoarea în primul rând prin duhovnicii săi mai puțin cunoscuți, a căror viață smerită îi aduce zilnic spre Hristos pe credincioșii acestui neam.

Un părinte mai puțin știut astăzi în țară între noile generații, dar care a lăsat nenumărați ucenici ce-l pomenesc cu evlavie, cu deosebire în Statele Unite ale Americii, este Părintele Vasile Vasilache, una dintre marile personalități ale Bisericii Ortodoxe Române. Acesta a pătimit și în închisorile comuniste, iar la finalul anilor '60 a fost nevoit să-și părăsească țara în urma persecuțiilor politice. Nu rezultă din prezentările celor care cuvântă aici, vom afla însă cât au

pătimit pentru credința lor – unii chiar în închisori –, majoritatea celor care au trăit ori s-au format doar în perioada comunistă.

Chiar dacă astăzi este mai puțin cunoscut de noile generații de teologi și credincioși, am preferat să readucem în spațiul public pe această cale predica rostită de un vorbitor de mare învergură la vremea lui, Părintele Ștefan Slevoacă, cuvinte duhovnicești care pot oricând deveni prilej de meditație și chiar modele exemplare.

Una dintre personalitățile foarte iubite în Ardeal, în special în rândul studenților, este Părintele Ciprian Negreașu, a cărui smerită autoprezentare biografică din paginile acestei cărți este nedreaptă față de impresionanta sa activitate duhovnicească.

Subliniez, în mod particular, că acest volum este îmbogățit prin prezența PS Macarie Drăgoi, ca autor al unei predici, cel dintâi ierarh al Episcopiei Ortodoxe Române a Europei de Nord, care, iată, aniversează deja zece ani de la înființare. Când ne imaginăm în ce condiții climatice extreme sunt rostite bună parte din cuvintele duhovnicești ale PS Macarie, emoția și bucuria ne încălzesc inima. Îi mulțumim și pe această cale!

Chiar dacă nu este prezent cu o predică propriu-zisă, am ales în loc de postfață un text de-a dreptul inspirat scris de marele nostru teolog Părintele Dumitru Stăniloae, de la a cărui plecare la Domnul

se împlinesc 25 de ani. Este un text cum nu se poate mai nimerit și o formă de omagiere pe care o aducem celui care ne-a dăruit cele mai importante tratate de teologie ortodoxă nu numai nouă, românilor, ci întregii creștinătăți de secol XX.

Le mulțumim tuturor celor regăsiți aici prin cuvântul lor, fie că sunt plecați deja la Domnul, fie că viețuiesc printre noi!

...Vă invit la lectură, așadar, și la bucuria comuniunii prin citire și meditație asupra sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, cea care găsește o neîncetată evlavie în rândul românilor ortodocși. Sensurile și simbolistica praznicului Adormirii Maicii Domnului ne vor fi astfel, inclusiv prin această carte, mult mai prezente în inimă.

Macarie Drăgoi s-a născut în localitatea Căianu Mic (Bistrița Năsăud) în anul 1977. După ciclul școlar primar, a urmat cursurile Seminarului Teologic Ortodox din Suceava (1991-1996). A studiat apoi la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, absolvind licența (2000) și studiile aprofundate (2001). Studii de specializare în Marea Britanie (2004-2005). Doctorat în teologie ortodoxă (2008) și doctorat în istorie (2014) la aceeași Universitate „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca. Este tuns în monahism la Mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul din Alba Iulia (23 iunie 2003) și este hirotonit ierodiacon (24 iunie 2003). Ulterior devine ieromonah (2004), protosinghel (2005) și arhimandrit (2008). Între anii 1998-2003 a fost secretar de cabinet al Mitropolitului Bartolomeu Anania. În ziua de 5 martie 2008 este ales episcop al Episcopiei Ortodoxe a Europei de Nord de către Sf. Sinod al BOR, fiind hirotonit în 2 mai 2008 și întronizat în 6 iulie 2008. Este primul episcop al nou-înființatei episcopii românești. A avut o bogată activitate educațională, culturală și pastoral-misionară, mai ales în cadrul episcopiei pe care o păstorește. A publicat mai multe volume și studii cu tematică istorică și etnologică ardeleană, dar și cu subiecte teologice.

*Maica Domnului
este printre copiii ei, pe pământ.
Nu ne lăsa pe noi, Maica Iubirii!*

Preaiubiții mei frați și surori împreună rugători,

În atâția ani de slujire în îndepărtatele ținuturi scandinave mi s-au arătat mai limpede darurile pe care le avem noi în țară, ca neam creștin, daruri pe care deseori le receptăm greșit, ca fiind de la sine înțelese sau ca și cum ni s-ar cuveni. Unul din aceste mari daruri ale credinței noastre ortodoxe este evlavia și cinstirea Maicii Domnului. Fericit este neamul acela care, prin dreapta cinstire a Maicii lui Dumnezeu, se poate împărtăși deplin de darul rugăciunilor, milei și iubirii sale de Maică! Nu ne dăm seama cât de mare este darul, cât de mare este cinstea de a avea parte de îmbrățișarea în Duh a Maicii Domnului și de purtarea sa de grijă, de darul de a o avea, pur și simplu, în mijlocul nostru, printre noi, apărătoare și grabnică ascultătoare.

Iată, în lăcașul ortodox avem reprezentarea Maicii Domnului Oranta sau Rugătoarea, Mijlocitoarea. În această ipostază, prin icoana sa, Preasfânta ne îmbrățișează pe toți, adunându-ne cum își adună cloșca puișorii. Oare nu ne simțim înfiați, mângâiați și ocrotiți când ne îndreptăm privirea către icoană și către cer?

Iarăși, în orice lăcaș ortodox regăsim reprezentarea Maicii Domnului în icoana Deisis. Maica lui Dumnezeu stă de-a dreapta Fiului său, așezat în Jilțul de Drept Judecător, avându-l la stânga Sa pe Sfântul Ioan Botezătorul, Prietenul Mirelui. Și nu ne simțim noi, păcătoșii, îndemnați la nădejde, văzând că am dobândit rugătoare pentru mântuirea noastră, înaintea Judecătorului nemitarnic, pe însăși Mama Acestuia?

Și nu avem oare în orice biserică ortodoxă icoana Maicii Domnului așezată înaintea catapetesmei, numită Axionița? Prin această icoană o regăsim pe Maica Domnului chiar în mijlocul poporului binecredincios, printre noi, căutând la durerile, necazurile, rugămintele noastre. De aceea ne și strângem în jurul ei la Liturghie, atunci când cântăm imnul „Axion Estin” sau „Cuvine-se cu adevărat”, rugându-o să ne ridice din nevoi și neputințe!

Desigur, găsim atât de multe biserici și mănăstiri care au hramul Adormirii Maicii Domnului, cu această minunată reprezentare iconografică, pe care o găsim doar în ortodoxie, a praznicului de astăzi. O vedem pe Maica Domnului adormită, întinsă pe năsalie și

privegheată de soborul Sfinților Apostoli, care, cu deplină evlavie și adâncă reculegere, își înalță tămâia rugăciunilor către Dumnezeu. Cetele îngerești străjuiesc prohodirea Preasfintei, iar în centru Îl vedem pe Însuși Mântuitorul, care a venit să ridice sufletul nevinovat al Maicii Sale în Împărăția Cerurilor. Mântuitorul poartă pe brațe pe Maica Sa, acum reprezentată ca un prunc. Câtă frumusețe și ce tâlc adânc ascunde această icoană! Istoria vieții pământești a Maicii Domnului începe cu Maica purtând în brațe pe Pruncul Hristos Emanuel, pe Fiul Său și Dumnezeu nostru, și se sfârșește cu Fiul Cel Răstignit și Înviat, purtându-Și în brațe Maica, adică sufletul ei preacurat sub chipul pruncului înfășat în scutece. Maica și-a născut Fiul spre mântuirea noastră, iar acum Fiul își „naște” duhovnicește Maica în Împărăția Cerurilor!

M-am întrebat adesea de ce este reprezentată Maica Domnului sub chipul unui prunc la Adormirea sa? Iar răspunsul cred că îl găsim în acest cuvânt al Fiului său: *„Adevărat zic vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor”* (Matei 18, 3). Și cine, dacă nu Maica Domnului, dintre toți oamenii, a putut să fie mai aproape de gândul lui Dumnezeu pentru om? Spune Sfântul Nicodim Aghioritul că Maica Domnului este tot ce a putut da mai bun umanitatea, mai înalt și mai pe placul lui Dumnezeu! Maica Domnului este făptura omenească despre care știm că a suspinat cel mai curat și mai

adânc după Dumnezeu! Este rugăciunea cea mai vie și mai pătrunzătoare pe care a dat-o vreodată umanitatea! Este dedicarea față de Dumnezeu cea mai totală și fără preget care a existat vreodată, dedicare mărturisită prin acel „Fie!” la vestirea Arhistrategului: „*Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău*” (Luca 1, 38).

Oare această reprezentare a Adormirii Maicii Domnului înseamnă că aceasta s-a înălțat la cer și nu se mai află printre noi, cei care ne zbatem în această viață și pe acest pământ? Unde este Maica Domnului acum? Noi știm că Maica Domnului, atât în vremea vieții sale pământești, cât și după Înălțarea Fiului Său la ceruri, a fost aceeași slujitoare neobosită, slujitoare a Fiului său și Dumnezeului tuturor și slujitoare a noastră, a tuturor. Iată o pildă care ne dă răspunsul acestei întrebări. Unul dintre Părinții Bisericii, în extaz, asemenea Sfântului Apostol Pavel, ajungând până la al treilea cer și împărtășindu-se de slava cea negrăită, căuta să o vadă pe Maica Domnului de-a dreapta Tronului Slavei și nu a văzut-o. Și a întrebat pe unul dintre slujitorii cerești: „Unde este Maica Domnului?”. Iar îngerul i-a răspuns: „Maica Domnului este printre copiii ei, pe pământ. Le alină durerea, le șterge lacrimile, le culege rugăciunile și apoi le înalță la Fiul ei”. Așadar, Maica Domnului este între pământ și cer, între Dumnezeu și oameni. Ea este mijlocitoare și, în mod deosebit, suntem cu Maica Domnului în Biserica slavei, deoarece însăși Biserica este maică, așa cum este Maică